

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/45/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124268410
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:6124268410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Lenky Konštiakovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Peter Milec, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 20, IČO: 50 285 076, proti žalovanému: E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., I. XX/XX, v konaní o zaplatenie 106.058,34 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 17C/51/2024-622 zo dňa 17. marca, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Odvolací súd návrh žalobkyne na zmenu žaloby n e p r i p ú ť t a .

Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v záhlaví označeným rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 106.058,34 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, § 456 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 05.08.2024 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 106,058,34 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že žalobca na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 60D/71/2011, D not 44/2011 zo dňa 16.11.2011 vydaného A. F. J., notárom, v dedičskej veci po nebohom E. A. G., zomrelom XX.XX.XXXX, za účasti žalobkyne a žalovaného ako detí a ich matky K. G., D. B., pozostalej manželky, došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov otca a matky ako pozostalej manželky, a to tak, že matke patria z majetku v BSM nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Bratislava IV, obci C., katastrálnom území L., zapísané na LV č. XXX, v 1/2, v hodnote určenej účastníkmi konania o dedičstve vo výške 75.000 eur a uzavretiu dedičskej dohody o vyporiadaní dedičstva (aktíva dedičstva po otcovi tvorili najmä nehnuteľnosti: pozemky o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 a byt o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 medzi žalobkyňou, žalovaným a matkou ako účastníkmi konania o dedičstve, a to pozemky v 1/2 v hodnote určenej účastníkmi konania o dedičstve vo výške 25.000 eur nadobudla matka v celosti s povinnosťou výplaty ostatným spoludedičom: žalobkyni a žalovanému každému sumu rovnajúcu sa výške zákonného dedičského podielu 1/3, v prípade obdržania akéhokoľvek finančného prospechu získaného z prenájmu, predaja alebo inej formy scudzenia pozemkov, v lehote 1 mesiaca od výplaty peňazí; byt v 1/2 v hodnote určenej účastníkmi konania o dedičstve vo výške 75.000 eur nadobudla matka v celosti s povinnosťou výplaty žalobkyni a žalovanému každému sumu rovnajúcu sa výške zákonného dedičského podielu 1/3, v prípade obdržania

akéhokoľvek finančného prospechu získaného z prenájmu, predaja alebo inej formy scudzenia bytu, v lehote 1 mesiaca od výplaty peňazí. Kúpnu zmluvou zo dňa 20.05.2022 bol byt predaný za kúpnu cenu vo výške 311.300 eur, ktorá bola kupujúcimi uhradená na bankový účet matky. Keďže matka pre svoj zhoršený zdravotný stav súvisiaci okrem iného aj s jej vyšším vekom nebola schopná zabezpečiť osobne všetky potrebné úkony súvisiace s predajom bytu, a nakoľko sa na týchto úkonoch nemohla podieľať ani žalobkyňa, po spoločnej dohode matka svojím zastupovaním vo veci predaja bytu splnomocnila žalovaného plnomocenstvom zo dňa 13.11.2020 (ďalej len „plnomocenstvo“) a z rovnakých dôvodov mu udelila aj dispozičné oprávnenie k bankovému účtu matky na základe generálneho plnomocenstva zo dňa 04.10.2022. Po predaji bytu mala byť kúpna cena po jej pripísaní na bankový účet matky do jedného mesiaca, t. j. do 25.06.2022, rozdelená medzi dedičov nasledovne: matka mala obdržať sumu 207.533,33 eura (1/2 kúpnej ceny z titulu vyporiadania BSM matky a otca + 1/3 z 1/2 kúpnej ceny na základe dedičskej dohody o vyporiadaní dedičstva), žalobkyňa sumu 51.883,33 eura a žalovaný sumu 51.883,33 eura (obaja po 1/3 z 1/2 kúpnej ceny). V rozpore uvedeným žalovaný využíjúc dispozičné oprávnenie k bankovému účtu matky a jej zhoršený zdravotný stav postupne previedol z účtu matky na svoj bankový účet vedený v M. C., dňa 30.05.2022 sumu 30.000 eur; dňa 31.05.2022 sumu 30.000 eur; dňa 02.06.2022 sumu 30.000 eur; dňa 03.06.2022 sumu 30.000 eur; dňa 04.06.2022 sumu 30.000 eur; dňa 05.06.2022 sumu 29.000 eur; dňa 07.06.2022 sumu 30.000 eur; dňa 08.06.2022 sumu 30.000 eur, teda spolu sumu 239.000 eur tak, že na bankovom účte matky zostala ku dňu 31.12.2022 suma vo výške 25.306,97 eura. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam, keď žalovaný bezprostredne potom, ako bola na bankový účet matky pripísaná kúpna cena, bez akéhokoľvek právneho dôvodu začal prakticky na dennej báze realizovať prevody finančných prostriedkov na svoj bankový účet vo výške maximálneho denného limitu transakcie (30.000 eur) k 31.12.2022 v celkovej sume 239.000 eur, podiel z predaja bytu prislúchajúci žalobkyni, sumu 51.883,33 eura v rozpore s dohodou dedičov do jedného mesiaca po zaplatení kúpnej ceny (t. j. do 25.06.2022) nevyplatil. Až na základe opakovaných výziev a urgencií previedol z bankového účtu matky na bankový účet žalobkyne vedený dňa 19.09.2022 sumu 25.000 eur a dňa 26.09.2022 suma 25.000 eur. Zvyšnú časť podielu žalobkyne z predaja bytu vo výške 1.883,33 eura jej nevyplatil. Žalobkyňa, za účelom zabezpečenia jej pohľadávky proti žalovanému podala návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia, ktorému Okresný súd Bratislava IV vyhovel a uznesením č. k. 9C/15/2023 - 58 zo dňa 31.03.2023, právoplatným dňa 19.09.2023 a vykonateľným dňa 23.09.2023 zriadil v jej prospech záložné právo k peňažným prostriedkom na bankovom účte žalovaného vo výške 93.558,34 eura (v čase podania predmetného návrhu nemala žalobkyňa vedomosť o prevode sumy 25.000 eur, ktorý žalovaný zrealizoval ako posledný v deň smrti matky dňa 02.02.2023). V zmysle predmetných skutočností, predložených dôkazov a s poukazom na ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, mala žalobkyňa za to, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil preto si voči nemu uplatnila právo na zaplatenie istiny (bezdôvodného obohatenia žalovaného) vo výške 106.058,34 eura s náhradou trov konania.

1.2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Uvádza, že keď otec zomieral, zapisahal ho stisknutím oboch jeho rúk, aby sestre nedal ani halier, to bola jeho posledná vôľa, ani nevedel vysloviť meno svojej dcéry, len povedal tvoja sestra. Na pohrebe prišiel k žalovanému rodinný kňaz a povedal mu, že sa musí postarať o majetok po otcovi a že najlepšia investícia je pomoc slabým, chudobným, bezdomovým, ale nie opilcom atď. A tak sa aj stalo. Po smrti otca mala matka veci, ktoré chcela, aby splnil, a preto mu dala generálnu plnú moc a taktiež mu udelila dispozičné právo na jej účet v M. C. (v 2013 alebo tak), teda nie v 2022 ako sestra tvrdí. Sestre ho nechcela dať. Takže pošta, platby za jej byt, nákupy, lieky atď. od otcovej smrti bola jeho náplň vrátane upratovania atď. Sestra chcela byt predať, ale matka jej to zakázala. Naopak vyžadovala, aby to urobil žalovaný. Na prvý pokus sestra robila obštrukcie a so svojím právnikom skazila predaj. Matka ho tlačila, aby ho predal sám, a tak sa aj stalo. Keď dostala peniaze na účet, matka vyžadovala, aby previedol peniaze na svoj účet, ale banka nedovolila prevod celý, len po častiach, tak ako to šlo, to urobil. Nechcela nechať na účte nič (asi kvôli dedičskému poplatku), ale trval a aj urobil, že 25.000 eur tam nechá. Keď jej povedal, že sestre vyplatil 50.000 eur, tak sa veľmi hnevala a chcela, aby v deň smrti previedol všetko preč. A tak sa aj stalo. V sobotu bol u nej a očividne sa s ním lúčila. Pohreb prebiehal podľa vôle sestry, nie matky, matka chcela iné. Či právnička, či advokát, známy či neznámy mu dohovárali, aby po tom všetkom, čo sestra s ním a s rodičmi robila počas života, jej nedal nič, že má právo vykonať poslednú vôľu svojich rodičov. A tak sa deje. Celý život im pomáhal, ako sa dalo a boli mu vďační, lebo on im bol vďačný, čo urobil oni preňho, na rozdiel od sestry plnej nenávisť. Takže kto ide proti vôli rodičov na smrteľnej posteli, i keď sestra vyhrá cez rôzne intrigy, od právnikov, vrátnika až po prezidentku idú svojvoľne do temnej budúcnosti. Sú zákony, ktoré sú nad týmito vymyslenými ľuďmi. Celý sestrin opis je vykonštruovaný, mnoho podvodu a zavádzajúcich skutočností.

1.3. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 60D/71/2011, D not 44/2011 zo dňa 16.11.2011 vydaného A. F. J., notárom v dedičskej veci po nebohom E. A. G., zomrelom XX.XX.XXXX, za účasti žalobkyne a žalovaného ako detí a ich matky K. G., D. B., ako pozostalej manželky, došlo k vyporiadaniu BSM otca a pozostalej manželky, tak, že matke patria z majetku v BSM nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Bratislava IV, obci C., katastrálnom území L., zapísané na LV č. XXX, v rozhodnutí bližšie popísané v podiele 1/2, v hodnote určenej účastníkmi konania o dedičstve vo výške 25.000 eur; LV č. XXXX, v podiele 1/2, LV č. XXXX, v 1/2, v hodnote určenej účastníkmi konania o dedičstve vo výške 75.000 eur a uzavretiu dedičskej dohody o vyporiadaní dedičstva (aktíva dedičstva po otcovi tvorili najmä nehnuteľnosti: pozemky o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 a byt o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 medzi žalobkyňou, žalovaným a matkou ako účastníkmi konania o dedičstve, a to pozemky v 1/2 v hodnote určenej účastníkmi konania o dedičstve vo výške 25.000 eur nadobudla matka v celosti s povinnosťou výplaty ostatným spoludedičom: žalobkyňi a žalovanému každému sumu rovnajúcu sa výške zákonného dedičského podielu 1/3, v prípade obdržania finančného prospechu získaného z prenájmu, predaja alebo inej formy scudzenia pozemkov v lehote 1 mesiaca od výplaty peňazí; byt v 1/2 v hodnote určenej účastníkmi konania o dedičstve vo výške 75.000 eur nadobudla matka v celosti s povinnosťou výplaty ostatným spoludedičom: žalobkyňi a žalovanému každému sumu rovnajúcu sa výške zákonného dedičského podielu 1/3, v prípade obdržania akéhokoľvek finančného prospechu získaného z prenájmu, predaja alebo inej formy scudzenia bytu, v lehote 1 mesiaca od výplaty peňazí. Na základe kúpnej zmluvy V-16487/2022 zo dňa 20.05.2022 došlo k predaju bytu za cenu 311.300 eur, ktorá bola kupujúcimi uhradená na bankový účet matky prostredníctvom notárskej úschovy peňazí dňa 25.05.2022. Kvôli zhoršenému zdravotnému stavu matka dňa 04.10.2022 udelila žalovanému generálne plnomocenstvo na jej zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch a bolo žalovanému zriadené aj dispozičné právo k bankovému účtu matky v M. C., N. číslo (IBAN): O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX; následne plnomocenstvom zo dňa 13.11.2020 splnomocnila matka žalovaného na zastupovanie jej osoby vo veci predaja bytu. Po vzájomnej dohode došlo k predaju nehnuteľnosti – bytu. Kúpna cena mala byť po jej pripísaní na uvedený bankový účet matky, v súlade s dedičskou dohodou, do jedného mesiaca, t. j. do 25.06.2022, rozdelená medzi dedičov. Matka mala obdržať sumu 207.533,33 eura (1/2 kúpnej ceny z titulu vyporiadania BSM matky a otca + 1/3 z 1/2 kúpnej ceny na základe dedičskej dohody o vyporiadaní dedičstva), žalobkyňa sumu 51.883,33 eur a žalovaný sumu 51.883,33 eura (obaja po 1/3 z 1/2 kúpnej ceny). Žalovaný disponujúc dispozičným oprávnením k bankovému účtu matky previedol z neho na svoj bankový účet vedený v M. C., N. dňa 30.05.2022 sumu 30.000 eur; dňa 31.05.2022 sumu 30.000 eur; dňa 02.06.2022 sumu 30.000 eur; dňa 03.06.2022 sumu 30.000 eur; dňa 04.06.2022 sumu 30.000 eur; dňa 05.06.2022 sumu 29.000 eur; dňa 07.06.2022 sumu 30.000 eur; dňa 08.06.2022 sumu 30.000 eur, teda spolu sumu 239.000 eur. Na bankovom účte matky zostala ku dňu 31.12.2022 suma 25.306,97 eura. Žalovaný podiel z predaja bytu prislúchajúci žalobkyňi vo výške zákonného dedičského podielu (1/3 z 1/2 kúpnej ceny), sumu 51.883,33 eura, v zmysle dohody dedičov uvedenou v Osvedčení o dedičstve žalobkyňi do jedného mesiaca po zaplatení kúpnej ceny (t. j. do 25.06.2022) nevyplatil. Až na opakované výzvy žalobkyne žalovaný uhradil z bankového účtu matky na účet žalobkyne vedený v mBank S.A., dňa 19.09.2022 sumu 25.000 eur a dňa 26.09.2022 sumu 25.000 eur. Zvyšnú časť podielu žalobkyne z predaja bytu jej neuhradil. Žalobkyňa žalovaného opakovane telefonicky, prostredníctvom e-mailovej a SMS komunikácie žiadala o vrátenie peňažných prostriedkov v uvedenom (prevyšujúcom) rozsahu na bankový účet matky, ako to preukazuje aj e-mail žalobkyne zo dňa 26.01.2023, v ktorých žalovaný sľúbil žalobkyňi, že predmetné finančné prostriedky vráti na účet matky. Žalovaný finančné prostriedky na bankový účet matky nevrátil. V deň smrti matky, dňa 02.02.2023, žalovaný previedol z bankového účtu matky na svoj bankový účet ešte sumu 25.000 eur. Kúpna cena predstavujúca výťažok z predaja bytu bola vo výške 311.300 eur, tej 1 mala byť rozdelená medzi žalovaného, žalobkyňu a matku, teda každému z nich mala pripadnúť suma 51.883,33 eura. Druhá polovica kúpnej ceny vo výške 155.650 eur mala pripadnúť matke (na základe vyporiadania BSM po smrti otca), a po jej smrti dňa 02.02.2023 sa mala stať súčasťou dedičstva po matke. Súčasťou dedičstva po matke po jej smrti mala byť suma najmenej výške 207.533,33 eura pochádzajúca len z predaja bytu. Žalovaný si z bankového účtu matky postupne previedol na svoj bankový účet sumu vo výške 264.000 eur, z ktorej jemu prináleží suma vo výške 51.883,33 eura ako jeho zákonný dedičský podiel po otcovi. Sumu 212.116,67 eura previedol na základe matkou udeleného dispozičného oprávnenia z jej bankového účtu bez právneho titulu. Okruh oprávnených dedičov po matke je stanovený na žalobkyňu ako jej dcéru a žalovaného ako jej syna, zo sumy 212.116,67 eura, ktorá by bola inak súčasťou aktív dedičstva po matke, žalovanému

prináleží jedna polovica t. j. suma 106.058,34 eura a žalobkyni prináleží taktiež jedna polovica, t. j. suma 106.058,34 eura.

1.4. Súd na základe vyjadrení sporových strán a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal ním tvrdené skutočnosti o tom, že by finančné prostriedky z bankového účtu matky sporových strán K. G. previedol na svoj bankový účet na základe jej poverenia, resp. iného právneho titulu. Nakoľko neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení v zmysle § 150 a 151 CSP súd mal za to, že svojim konaním získal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, ktoré je v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Na základe uvedeného mal súd skutočnosti tvrdené žalobcom za preukázané a nesporné, a preto zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie získané prevodom finančných prostriedkov z účtu ich matky o výške 106.058,34 eura, teda v časti podielu prináležiacemu žalobkyni zo sumy získanej predajom nehnuteľnosti patriacej do dedičstva vo výške 212.116,67 eura, ktorá by bola inak súčasťou aktív dedičstva po matke a z ktorej žalovanému prináleží jedna polovica t. j. suma 106.058,34 eura žalobkyni prináleží taktiež jedna polovica, t. j. suma 106.058,34 eura. Predmetná suma ani samotný právny základ nároku čo do výšky aj dôvodu nebol žalovaným rozporovaný, preto ho súd vyhodnotil ako nesporný. Obrana žalovaného spočívala len v tom, že tvrdil, že poverenie na prevod finančných prostriedkov z bankového účtu matky na svoj účet dostal ústne, čo však v konaní nepreukázal a nenavrhol ani žiaden dôkaz, ktorý by túto skutočnosť potvrdil. Na základe uvedeného súd dospel k dôvodnosti podanej žaloby, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a žalobkyni náhradu trov konania nepriznať. Uviedol, že nikom nič nedlhuje, predal aj vlastný byt, aby sa mohol ísť do H. starať o chorú mamu. Všetko vybavoval, platil nákupy a výdavky domácnosti, žalobkyňa o všetkom vedela. Mama dostávala sms správy a výpisy z banky. Otec povedal, aby nenechal peniaze v banke, lebo mu ich nevyplatia. Robil všetko v súlade s prianím rodičov.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K tvrdeniam žalovaného uviedla, že dedičstvo po ich otcovi bolo vysporiadané prostredníctvom osvedčenia o dedičstve dňa 16.11.2011, preto tvrdenie žalovaného o plnení vôle rodičov je v rozpore s dedičskou dohodou. v uvedenom dedičskom konaní si žiadne námietky ani pripomienky nevzniesol. Nebolo preukázané, že realizoval poslednú vôľu rodičov. K tvrdeniu, že musel predať byt uviedla že matka bola posledné roky svojho života umiestnená v zariadení pre seniorov v Bratislave. Tým, že žalovaný si kúpil v roku 2021 do v Patinciach, posledné 2 roky už matku navštevoval iba sporadicky, keďže nevlastnil auto. Aj rodinný dom úplne zrejme z jej peňazí ktoré postupne prevádzal od 30.05.2022 do jej smrti 20.02.2023 na účely a v sumách, ktoré vyplynuli zo zápisnice o výsluchu pred orgánom činným v trestnom konaní dňa 27.06.2023.

4. Žalovaný v replike zotrval na názore, že otec mu povedal priamo do očí skutočnosti uvádzané v odvolaní týkajúce sa finančných prostriedkov. Stojí si za tým, že realizoval vôľu rodičov, ktorí uvádzali, že to bude ich budúcnosť, ktorou sa budú musieť vysporiadať. Nič na tom nemení ani to, že nebol spísaný závet. Matku navštevoval týždenne, bol aj práceneschopný. Nebol vzatý do väzby na základe trestného stíhania začatého z podnetu žalobkyne, peniaze prevádzal s dispozičným právom v banke.

5. Žalobkyňa a duplike zotrvala na svojich vyjadreniach. Poukázala na to, že replika žalovaného neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej, iba opakuje svoju obranu spravovaní štátneho konania. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté (žalovaným), v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), nepovažujúc za potrebné zopakovať a doplniť dokazovanie, majúť za to, že na vec sa vzťahujú ustanovenia, ktoré pri doterajšom rozhodovaní vo veci neboli použité a sú pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 382 a § 219 ods. 3 CSP), na základe čoho dospel k záveru, že je daný dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 388 CSP.

7. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Odvolací súd postupom podľa § 382 CSP podaním zo dňa 17.07.2025 vyzval strany sporu ohľadom možného použitia ustanovení, ktoré môžu byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce a to § 2 ods. 1, § 7 ods. 1, 2, § 132 ods. 1, 2 § 420 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 460, § 461 ods. 1, § 463 ods. 1, § 469, § 482 ods. 1, § 483, § 489 Občianskeho zákonníka, § 194 ods. 1, 2, § 197, § 198 ods. 1, 2, § 203 ods. 1, § 204 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej ako „CMP“).

9. Žalobkyňa k vyššie uvedenej výzve odvolacieho súdu doručila vyjadrenie ohľadne aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. Uviedla, že pohľadávku voči žalovanému odvodzuje od skutočnosti, že žalovaný, využívajúc svoje dispozičné oprávnenie k účtu matky ako poručiťky, previedol z jej účtu celkovo sumu 264.000 eur, z ktorej suma 212.116,67 eura prevyšuje jeho zákonný dedičský podiel po otcovi, teda túto sumu si prisvojil bez právneho dôvodu. Táto skutočnosť nie je sporná, sporná je existencia právneho dôvodu na strane žalovaného, ktorý tvrdí, že tým plnil poslednú vôľu svojich rodičov. Dedičské konanie po matke, K. G., zomr. XX.XX.XXXX doposiaľ nebolo prejednané, v súlade s predbežným súpisom majetku a dlhov boli peňažné prostriedky vo výške 212.116,67 euro zapísané do súpisu ako sporný majetok, pričom notár tieto peňažné prostriedky pri výpočte čistej hodnoty dedičstva zatiaľ nezohľadňuje. Žalobkyňa svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzuje z ustanovenia § 460 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nadobudnutím dedičstva ex lege sa dedič stáva spoluvlastníkom celého majetku poručiťky a do jeho vyporiadania ide o tzv. nerozlučné spoločenstvo. Smrťou poručiťky teda dochádza k prechodu vlastníckeho práva, pričom žalobkyňa ako spoludedič je až do vyporiadania nerozlučným spoluvlastníkom dedičstva a môže samostatne žalovať na ochranu spoločného majetku. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného odvodzuje z § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka upravujúcich bezdôvodné obohatenie, pretože žalovaný je priamym nadobúdateľom prospechu získaného bez právneho dôvodu, eventuálne neoprávneným držiteľom podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konceptiu bezdôvodného obohatenia považuje z hľadiska možnej právnej kvalifikácie nároku za prioritnú, keďže Najvyšší súd SR opakovane potvrdil, že neoprávnené finančné výmery dedičov z účtu poručiťky sa posudzujú ako bezdôvodné obohatenie, prípadne pripúšťa aj vydanie vecí spolu s jej plodmi a úžitkami neoprávneným držiteľom podľa § 132 Občianskeho zákonníka, avšak, keďže vec - peňažné prostriedky sú už prakticky spotrebované, a teda naturálna reštitúcia nie je možná, mohla by byť priznaná voči žalovanému aj náhrada peňažná rovnakej výške 106.058,34 eur.

9.1. Žalobkyňa navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, eventuálne rozsudok zmeniť a „uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť do dedičskej podstaty po poručiťke K. G., D. B., narodenej XX.XX.XXXX, posledný trvalý pobyt C., I. XXXX/X N., zomr. XX.XX.XXXX sumu vo výške 106.058,34 eura a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom žalobkyňa ako spoludedič k je oprávnená prijaté plnenie prevziať. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 100%“.

10. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplata peňažnej sumy vo výške 106.058,34 eura. Žalobu odôvodnila tým, že na základe dedičského konania po jej nebohom otcovi E. A. G. došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to tak, že matke pripadli nehnuteľnosti v podiele 1-ina s tým, že v dedičskom konaní po nebohom otcovi bola schválená dedičská dohoda. Súčasťou zdedeného majetku bol aj byt, ktorý bol na základe kúpnej zmluvy V-16487/2022 zo dňa 20.05.2022 predaný za 311.300 eur, ktorá bola kupujúcimi uhradená na bankový účet matky ako predávajúcej. Matka svojím zastupovaním vo veci predaja bytu splnomocnila žalovaného plnomocenstvom zo dňa 13.11.2020, pričom udelila žalovanému aj dispozičné oprávnenie k svojmu bankovému účtu, a to na základe generálneho plnomocenstva zo dňa 04.10.2022. Po predaji bytu mala byť kúpna cena po jej pripísaní na bankový účet matky v súlade s dedičskou dohodou do jedného mesiaca, t. j. do 25.06.2022, rozdelená medzi dedičov po poručiťkovi nasledovne: matka mala dostať sumu 207.533,33 eura (1/2 kúpnej ceny z titulu vyporiadania BSM matky a otca + 1/3 z 1/2 kúpnej ceny na základe dedičskej dohody o vyporiadani dedičstva), žalobkyňa a žalovaný každý sumu 51.883,33 euro (obaja po 1/3 z 1/2 kúpnej ceny). Podľa tvrdení žalobkyne v rozpore s uvedeným ale žalovaný využívajúc svoje dispozičné oprávnenie k bankovému účtu matky a jej zhoršený zdravotný stav postupne (čiastkovými sumami) previedol z bankového účtu matky na svoj bankový účet v úhrne sumu 239.000 eur; na bankovom účte matky zostala suma 25.306,97 eura. Až na základe opakovaných výziev a urgencií žalobkyne adresovaných žalovanému bola žalovaným prevedená z bankového účtu matky na

bankový účet žalobkyne spolu suma 50.000 eur s tým, že zvyšná časť podielu žalobkyne z predaja bytu vo výške 1.883,33 eura jej nebola dňa vyplatená. Po smrti matky strán sporu žalovaná suma predstavuje sumu zákonného dedičského podielu žalovanej po matke, t. j. sumu aktív, ktoré mali patriť do dedičstva po matke, ak by si tieto neoprávnene nepreviedol žalovaný na svoj bankový účet a predstavuje nárok titulom bezdôvodného obohatenia žalobkyne voči žalovanému.

10.1. Súd prvej inštancie o nároku žalobkyne rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom (bližšie špecifikovaným v záhlaví tohto rozhodnutia), ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel, keď žalovanému uložil povinnosť voči žalobkyňi zaplatiť sumu vo výške 106.058,34 eura (výrok I.) a žalovanej priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Mal za preukázané skutkové okolnosti tak ako ich uviedla žalobkyňa v žalobe a to, že matke patrila polovica kúpnej ceny z bytu, že žalovaný disponoval s peňažnými prostriedkami nachádzajúcimi sa na bankovom účte matky a že si časť týchto peňažných prostriedkov prevádzal na svoj účet bez odôvodnenia. Poukazujúc na ustanovenie § 150 ods. 2 CSP vyhodnotil, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal ním tvrdené skutočnosti o tom, že by finančné prostriedky z bankového účtu matky sporových strán previedol na svoj bankový účet na základe jej poverenia, resp. iného právneho titulu. Zastal názor, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, v dôsledku čoho konštatoval, že svojim konaním žalovaný získal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, ktoré je v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že žalovaná suma ani samotný právny základ nároku čo do výšky aj dôvodu nebol žalovaným rozporovaný, preto ho vyhodnotil ako nesporný.

11. Po prejednaní veci, odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi a námietkami, ex offio pri tom prihliadajúc na naplnenie vecnej legitímácie strán sporu, dospel k záveru, že súd prvej inštancie predmetný nárok po právnej stránke nesprávne právne posúdil. Odvolací súd k uvedenému právnomu záveru dospel na podklade vyššie citovaných zákonných ustanovení, vo vzťahu ku ktorým postupom podľa § 382 CSP umožnil stranám sporu sa vyjadriť. Odvolací súd nemohol vzhľadom na rozdiel od súdu prvej inštancie vyhodnotiť ohľadom žaloby na plnenie nedostatkov (aktívnej, ale i pasívnej) vecnej legitímácie strán sporu, z ktorého dôvodu postupom podľa § 388 CSP zmenil preskúmaný napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že nárok žalobkyne zamietol, a to z dôvodov ďalej uvádzaných v odôvodnení tohto rozhodnutia.

12. Úvodom odvolací súd sumarizuje, že žalobkyňa si uplatnila nárok na zaplatenie v žalobe uvedenej peňažnej sumy titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktorá suma má predstavovať jej podiel z finančných prostriedkov, ktoré mali byť zaradené do aktív po poručiťelke, t. j. do dedičstva po matke strán sporu.

13. Cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia v Občianskom zákonníku je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez relevantného právneho dôvodu v majetkovej sfére subjektov právnych vzťahov. Primárnou funkciou právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je tak náprava nespravodlivej majetkovej nerovnováhy vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu. Právna úprava bezdôvodného obohatenia je subsidiárna vo vzťahu k iným inštitútom súkromného práva v tom zmysle, že sa uplatní výlučne vtedy, ak právne následky majetkovej nerovnováhy nie sú pokryté inou právnou úpravou predstavujúcou právny dôvod vzniku záväzku, a teda i príslušných reparačných ustanovení.

13.1. Odvolací súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 456 Občianskeho zákonníka implicitne ustanovuje subjekty záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia, resp. stanovuje okruh vecne legitimovaných subjektov z tohto vzťahu. Týmito subjektmi sú na jednej strane subjekt bezdôvodne obohatený a na druhej strane subjekt, na úkor ktorého k bezdôvodnému obohateniu prišlo. Medzi týmito subjektmi existuje synalagmatický koreálny právny vzťah, kde právu na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia koreluje vzájomná právna povinnosť, predmet tohto obohatenia vydať. Osoba, na úkor ktorej k bezdôvodnému obohateniu došlo, je osoba, z ktorej majetkovej sféry došlo k odčerpaniu hodnôt v prospech subjektu bezdôvodne obohatenému. V majetkovej sfére subjektu postihnutého bezdôvodným obohatením tak dochádza k zníženiu aktív alebo k nezväčšeniu aktív majetku tohto subjektu. Subjekt bezdôvodne obohatený je tá osoba, ktorej majetok sa na úkor postihnutého zväčšil, prípadne sa znížili pasíva jeho majetku.

13.2. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

13.3. Z obsahu súdneho spisu ako i z vykonaného dokazovania vyplýva, že z bankového účtu matky strán sporu (poručiťky) žalovaný preukázateľne a nesporne (na základe nesporne platného splnomocnenia) odosielal finančné prostriedky na svoj bankový účet. Uvedená skutočnosť je právne významná pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní, keďže oprávneným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané; tomu subjektu je zásadne potrebné bezdôvodné obohatenie vydať. Z uvedeného potom vyplýva, že subjektom, na úkor ktorého v danom prípade mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu (vo vzťahu k časti žalovanej sumy, ktorá podľa tvrdení žalobkyne má tvoriť aktíva dedičstva po poručiťke – matke strán sporu), je práve len matka strán sporu (poručiťka), z ktorej bankového účtu žalovaný odosielal finančné prostriedky na svoj bankový účet. Len matka strán sporu v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka disponovala aktívnu vecnú legitímáciu k uplatneniu si nároku na vydanie (prípadného) bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, preto postavenie aktívne vecne legitimovaného subjektu nesvedčí žalobkyňi (vo vzťahu k časti žalovanej sumy, ktorá podľa tvrdení žalobkyne má tvoriť aktíva dedičstva po poručiťke – matke strán sporu) a zároveň nebolo doteraz ani preukázané, že by takéto oprávnenie na žalobkyňu (v zmysle univerzálnej sukcesie po smrti matky) prešlo, keď dedičské konanie vedené po matke do súčasnosti právoplatne skončené nebolo (vedené na Mestskom súde Bratislava IV po sp. zn. 65D/91/2023). S ohľadom na vyššie uvedené sa teda odvolací súd (na rozdiel od súdu prvej inštancie) nestotožnil s názorom, že by žalobkyňa bola oprávneným subjektom (v zmysle hmotného práva - § 456 Občianskeho zákonníka) k uplatneniu nároku na zaplata žalovanej sumy voči žalovanému, pretože nie je subjektom, na úkor ktorého došlo k bezdôvodnému obohateniu a ani nebolo preukázané, že by v tomto rozsahu vstúpila do práv a povinností poručiťky, keďže konanie o dedičstve po poručiťke doteraz právoplatne skončené nebolo.

14. Odvolací súd ďalej uvádza, že súčasťou úhrne uplatnenej žalovanej sumy je i nárok žalobkyne na zaplata sumy 1.883,33 eura, ktorá predstavuje zvyšok neuhradeného podielu zo sumy 51.883,33 eura, ktorý prislúchal žalobkyňi ako 1/3 z podielu z dedičstva po otcovi v zmysle dedičskej dohody obsiahnutej v Osvedčení o dedičstve sp. zn. 60D/71/2011, D not 44/2011 zo dňa 16.11.2011 po poručiťovi – otcovi strán sporu (ďalej ako „uznesenie o dedičstve“). Odvolací súd uvádza, že v konaní bolo nesporné, že zo sumy 51.883,33 eura bola žalovanej uhradená suma 50.000 eur, pričom suma v rozsahu 1.883,33 eura uhradená nebola. Z obsahu uznesenia o dedičstve, ako uviedol súd prvej inštancie vyplynulo, že všetok majetok po poručiťovi zdedila matka strán sporu (K. G.) a to s následnou povinnosťou výplaty voči ostatným dedičom – stranám sporu v prípade scudzenia týchto nehnuteľností, resp. i niektorej z nehnuteľností. V konkrétnom prípade, ako bolo vykonaným dokazovaním preukázané, po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o dedičstve došlo k predaju bytu s následnou povinnosťou matky strán sporu výplaty voči ostatným dedičom. Práve tu zaťažovala matku strán sporu povinnosť vyplatiť žalobkyňi sumu 51.883,33 eura s tým, že táto suma jej bola uhradená (ako už bolo vyššie uvedené) len v rozsahu 50.000 eur a zvyšný nárok v sume 1.883,33 eura uhradený nebol. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené považuje za potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že povinným subjektom z tohto nároku voči žalobkyňi bola jej matka (nie žalovaný), ktorá však ku dňu iniciovania tohto súdneho konania zomrela a po ktorej doteraz právoplatne dedičské konanie skončené nebolo. Inak povedané, vo vzťahu k tomu nároku žalovanému neprislúcha postavenie povinného subjektu, a teda v zmysle hmotného práva mu neprislúcha pasívna vecná legitímácia. S ohľadom na túto skutočnosť, že tento nárok žalobkyne je voči žalovanému nedôvodný nič nebráni žalobkyňi, aby si tento uplatnila v konaní o dedičstve po poručiťke (ako pohľadávku). Čo sa týka nároku žalovaného založeného existenciou dedičskej dohody v rozhodnutí po neb. otcovi strán sporu by žalobkyňa síce aktívne legitímáciu z neho vyplývajúceho mala, avšak žalovaný postráda pasívne vecnú legitímáciu, nakoľko nebol nositeľom v dedičskom rozhodnutí uloženej povinnosti, ktorú povinnosť mala matka.

14.1. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane je subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

15. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené sumarizuje, že v danom prípade žalobkyni neprislúcha aktívna vecná legitímácia voči žalovanému na uplatnenie nároku na zaplatenie žalovanej sumy titulom bezdôvodného obohatenia (vo vzťahu k časti žalovanej sumy, ktorá podľa tvrdení žalobkyne má tvoriť aktíva dedičstva po poručiťelke – matke strán sporu), keď žalobkyňa nie je osoba, na úkor ktorej k bezdôvodnému obohateniu došlo, keďže išlo v tom čase o prevod finančných prostriedkov patriacich matke strán sporu v prospech bankového účtu žalovaného, a teda výlučne v majetkovej sfére matky strán sporu (nie žalobkyne) mohlo v tom čase dôjsť (ak by bolo preukázané bezdôvodné obohatenie - uvedené v tomto konaní nebolo predmetom konania) k odčerpaniu hodnôt v prospech subjektu bezdôvodne obohatenému, t. j. (podľa tvrdení žalobkyne) voči žalovanému. Vo vzťahu k nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 1.883,33 eura napokon odvolací dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej žalovaného, keď v konaní bolo preukázané, že povinnosť výplaty tejto sumy v prospech žalobkyni zaťažovala jej matku (s poukazom na uzatvorenú dedičskú dohodu). Keďže dedičské konanie po matke strán sporu doposiaľ právoplatne skončené nebolo, ani nebolo možné uvažovať o tom, že by spomínaná povinnosť výplaty, ktorú mala matka strán sporu voči žalobkyni, prešla na žalovaného, v dôsledku čoho nateraz nie je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného.

16. Odvolací súd k celkovo žalobkyňou uplatnenému úhrnnému nároku považuje za potrebné dodať, že i napriek tomu, že v zmysle ustanovenia § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda ku dňu smrti poručiťela, tak v našom právnom poriadku je nevyhnutné, aby toto dedičstvo bolo rozhodnutím dedičského súdu (notára) dedičom potvrdené, resp. deklarované uznesením podľa § 203 ods. 1 CMP. Smrť fyzickej osoby je v majetkových veciach právnou skutočnosťou, s ktorou sa spája univerzálna sukcesia podľa § 460 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Dedičstvo sa síce nadobúda smrťou poručiťela, avšak princíp ingerencie štátu pri nadobúdaní dedičstva sa prejavuje v tom, že dedičstvo musí byť súdom prejednané a vypořiadané. Podľa rozhodnutia súdu (notára, ako povereného súdneho komisára) o dedičstve sa nadobúda dedičstvo s účinnosťou ku dňu smrti poručiťela. Rozhodnutie súdu o tom, ktoré veci a práva prešli z majetku poručiťela na dediča má iba deklaratórnu povahu (viď bližšie R 30/1993, obdobne konštatoval i Najvyšší súd v uznesení sp. zn.: 3 Cdo 84/2012 zo dňa 23.05.2012). Inak povedané, do času právoplatného skončenia dedičského konania po matke strán sporu nemožno uplatňovať nároky, na ktoré mala oprávnenie, alebo na ktoré bola povinná matka strán sporu – poručiťelka, pretože až potvrdením dedičstva – právoplatnosťou uznesenia o dedičstve sa deklaruje nadobudnutie dedičstva ku dňu smrti poručiťela a teda až týmto okamihom dochádza k univerzálnej sukcesii do práv a povinností poručiťela dedičmi s účinkami ku dňu smrti poručiťela.

17. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu v zmysle § 382 CSP navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, alebo pripustiť zmenu žaloby v znení: „uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť do dedičskej podstaty po poručiťelke K. G., D. B., narodenej XX.XX.XXXX, po 106.058,34 eura, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom žalobkyňa ako spoludedič je oprávnená prijaté plnenie prevziať. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%“. K uvedenému je potrebné v prvom rade je potrebné zdôrazniť, že zmena žaloby v zmysle § 371 CSP v odvolacom konaní nie je prípustná. Okrem toho navrhovaná zmena žaloby ani nevyplýva z hmotného práva; náš právny poriadok nepozná výraz dedičská podstata a ani prevzatie plnenia len jedným z dedičov. Výkladom by bolo možné mať za to, že sa jedná o majetok poručiťela. Určenie toho, čo patrí do dedičstva je prioritne predmetom v zásade nesporeného dedičského konania a notára ako súdneho komisára., ktorý v prípade spornosti odkáže dedičov na podanie žaloby na určenie toho, čo do dedičstva ako sporné patrí. Je prioritne na posúdení dedičského súdu vyhodnotiť prípadné námietky dediča, ktorý popiera zaradenie majetku do súpisu majetku po poručiťelovi, vyhodnotiť dôvodnosť jeho námietok a tvrdení; teda rozhodnúť, či je vôbec daný dôvod na postup podľa § 198

ods. 1 CMP. Žalobkyňa k vyjadreniu na výzvu odvolacieho súdu v zmysle § 382 CSP pripojila predbežný súpis majetku a dlhov po poručiťke, spísaný A. N. D., notárkou dňa 25.07.2025, z ktorého vyplýva, že notárka, okrem iných, do súpisu majetku zaradila aj peňažné prostriedky vo výške 212.116,67 eura získané z odpredaja bytu. K tomu odvolací súd považuje za vhodné uviesť, že ak by dedičský súd zotrval na hodnotení, že majetok poručiťkovi nepatrí, dedič môže dosiahnuť ochranu svojich práv prostredníctvom určovacej žaloby (§ 137 písm. c) CSP). Žaloba by mala smerovať voči osobe, ktorá sa javí ako vlastník majetku z pohľadu dedičského súdu. Na základe určovacieho rozsudku sa potom majetok prejedná ako dedičstvo. Nebolo teda možné bez predchádzajúceho konania o určenie predmetu dedičstva (aj žalobkyňou tvrdené neoprávnené výbery žalovaným) a vyporiadania dedičstva predmetnou žalobou na plnenie – vydanie bezdôvodného obohatenia (ako predčasnou a nedôvodnou pri existencii dedičského rozhodnutia o vyporiadaní) riešiť otázku nateraz súdu neprislúchajúcu.

18. S ohľadom na všetky vyššie uvedené dôvody, zohľadňujúc tiež procesnú zásadu hospodárnosti konania (čl. 17 CSP) odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie tak, že nárok žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

19. Vzhľadom k zmene napadnutého rozhodnutia bolo potrebné podľa § 396 ods. 2 CSP rozhodnúť i o nároku na náhradu trov celého konania (prvoinštančného i odvolacieho). Nakoľko odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil vyhovujúci výrok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol, bola daná potreba odlišného rozhodnutia o závislom výroku o nároku na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že vzhľadom na celkový neúspech žalobkyne priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobkyňi v rozsahu 100 %. V súvislosti s nárokom na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd tiež postupom podľa § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď v dôsledku odvolania podaného žalovaným, došlo postupom podľa § 388 CSP k zmene napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).